

LA INDÚSTRIA DE LA FELICITAT

La veritat és que encara no havia pensat en cap ofici al qual m'hi pogués dedicar, però mai se sap.

Sempre he vist el turisme de molt a prop, perquè molts membres de la meua família han treballat i s'han guanyat la vida amb els turistes des del segle passat, quan el meu besavi va obrir l'Hotel Santa Rosa.

Aleshores a Espanya i a Catalunya el sector turístic començava a ser important. Molta gent d'altres països venia a Lloret, sobretot a l'estiu, per banyar-se a la platja i gaudir del meravellós clima que hi ha aquí. Al principi a l'hotel familiar no hi venia gaire gent, però més tard van començar a venir estrangers atrets pel restaurant bufet, la piscina i el jacuzzi, i els molts altres serveis que aquest oferia.

Com a molts turistes els hi va agradar l'hotel, quan tornaven a tenir vacances venien de nou a Lloret i s'allotjaven un altre cop al nostre. Així, any rere any, clients fidels tornaven, i cada vegada que ho feien venien acompanyats de més persones, ja que venir a descansar aquí els feia feliços.

Ara l'hotel ja no és de la família, perquè el van vendre a una empresa internacional que estava interessada a promoure el turisme del poble i tot el que aquest comporta.

Potser quan sigui gran m'agradaria millorar el turisme de Lloret en uns quants àmbits. Fer que s'enfoqui més en el turisme familiar, i no tant en el d'oci, ja que aquest últim atreu moltes persones joves que al celebrar festes deixa moltes deixalles.

Treballar a la indústria de la felicitat fent feliç a la gent també em faria feliç a mi.

Uma Kalikott Veettil Macià

6è A

Escola Esteve Carles

Lloret de Mar